Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31635
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

mebri didicit. Clausis eiꝰ meatꝰ sensib; bonum nõ
uult suscipere. ad malũ ũ ꝓcipiti ruit impetu. Sed
uellem mq̃d iosaphat etiam illũ ista didicisse.

Sit uero senex. Apud hominẽ impossibilia
sunt ista. ap̃ dñm omnia possibilia sunt. Quid
eiꝰ scis si tu saluũ facies patrẽ tuũ. et in
mirabilꝭ genitor efficiatur tui genitoris.

Audiui eiꝰ regem quãdã fuisse multũ bñ suũ regnũ
disponentẽ: mansuetq: aclemter se habentẽ erga
suũ ꝓpm. Hoc autẽ solum ꝑ dectat. qã ñ habebat
diuine notitie illuminationẽ: ꝑ; errore ydolorꝫ de
uebatur: habebat autẽ quãdã cõsiliariũ bonũ.
et ꝓfecte exornatũ. tam que addiscere pertinet:
quã et omnia reliqua uirtutũ. cũ sapientia. Qui mul
tũ gauebatur: et tãs erat. eo qd rex intrali pma
nere errore. Volebatq: eum q̃nq: redarguere: ꝑ;
ab impetu isto reuocabat. metuens ne forte auc
tor malorꝫ ꝑsimet et suis omnib; fieret. et q̃ pei
multis puenebat utilitatem amputare. Querebat
tãꝫ tempꝫ oportunũ. ut iheret eum admonuit. Dirit
itaq: rex ad eum. Veni egrediamur. et ambulemus
cuitate sicuti forte aliquid utilitatũ inueniamus.
Deambulantꝫ eis ũ ciuitate: uiderunt lucis fulgo
rem qdã foramen relucentem. et huic oculos uiden
tes aspiciunt subterraneũ specus habitaclũ. ante qd
sedebat uir ultima degens inopia. qui uti quodã ac
dilacerato amictus erat indumento. Assistebat ei uxor
sua ꝓpinata. Quo uirum cernens inmanib; suscipien
te: dulcissimũ cantando melos illa iocũdiatẽ ei exhibe
bat. saltans et uirum laudib; extollens. Tuũ hu qeca re
gem adeunt diuitis ista cõsiderantes. mirabantur qm
tali inopia guan. q̃ uer domũ habebant et uestimentis
carebant. ita iocupletẽ ac securã uitã ducebant. Tunc
aut rex consiliario suo. Omiraculũ amice. qã in et
uigm̃ sic placuit uitã uita. q̃ tantis delicis ac tan
ta fulget glã. sic̃ uilis hec et miseriua sua uita. hos
stultos lenificat et iocundat lenis es ac suauis appa
rens. cũ sit odibilis et aspa. Opportunã itaq: natꝫ hora
prosimboldꝫ ait. Reuera oret q̃lis ꝑ uidetur ẽ. hec u
ta. Qui ait. Omnũ que aliquãdo uidi amantissima
et infelicissima abhominabilisq: et aurenda. Tuũ duc
ad eum prosimbulus. Ita g̃ bñ scias oret qã multo
amplꝭ miseram et infelicem uitam deputant. uitã
cõtemplatores ac narratores ẽtue glẽ illꝭ et bonorꝫ
q̃ omnẽ superant sensum. Nam auro splendentia pa
laria uitã et splendida ista uestimenta sterorũ et
seeno feren an tiora uidentur oculis cõtemplantũ
mirarrabilem pulchritudinẽ uicelis ñ manufactꝫ ta
bernaculorꝫ stolegꝫ diuinꝫ rectꝫ: et incorruptibilium
diadematũ que ꝓparauit ds diligentib; se. Quẽ admo
dum eiꝰ desipere nobis isti uisi sunt. eodẽ modo et eo am
plius nosꝰ q̃ in hoc mundo eramus. et sufficientia nobis
ẽ putamus mista falsa glã. et mutilib; delicis lamen
tationib dignisumus. et lacrimis inoculis ex q̃ quitaue
rit dulcedinem bonorꝫ etiꝫ. Rex autẽ his auditis. stu
pefactus ait. Qui sunt g̃ illi q̃ melorꝫ uitam uita obtinent
Omnis itaq̃ prosimbulus q̃ etia ꝓponunt tempꝫ alib. Rur
sus g̃ rege cupiente scire q̃ etia aut uir. Regnũ sepiũ
et uitã que morte ũ subiacet. et diuitias que nũq̃
metuunt egestatẽ. gaudiũ q̃q: et letitia tori et epulẽ ethice et
gustatus et parem phenẽ libam abomni immiscia
et cõtumone. Qui ista mereantur accipere beati enim. Et hoc ce
rtissimũ ẽ. Sine dolore eiꝰ et sine ithetia uiuent uita
omnia delectabilia et iocunda q̃ s̃ in regione dñi. absq: la
bo et peptum. et cũ xpo sine fine regnatum. Et q̃s dig
nus erit ista petere. ubi dicente rege. ille respondit. Omis
qui uiã tenent illuc ducentur facilis eiꝰ ẽ uiuus uolum
bus tũ. Tuũ rex ait. Et que ẽ semita illuc ducens. Respõ
dit aut nobis. Cognoscere solũ uerũ dñm. et hñm xpm
unigenitũ eiꝰ filiũ. et sctm aniuificantẽ spm. Rex g̃ rega
lem habens intellectum. aut adiuũ. Et qd phibuit te hacte
nus ista in nota facere. Non eiꝰ abiectione et despectu dig
na in uidentur ista ẽ siuera s̃. Si autẽ ambigua studiose
oportet querere. donec qd certũ ẽ inueniamus. Hominẽ
gligentia inq̃t uir aut inertia detentus. ista ꝑ notifi
care dubitui cũ uera sint. et omnino indubitabilia. set
excellentia metuens tue glẽ: ne forte generatur ꝑ mo
letham. Si g̃ uisseris tuo famulo. aut ain debis aliq
recomentorẽ poꝫ tuo obsecũdabor. impio. Etiam uir
rex ũ ꝓsingulos dies tũ. ꝑ; etia ꝓsingulas horas hoꝫ
memoriam in assidue tenoia. Non negligent eiꝰ opor
tet: his attendere. ꝑ; feruentius et studiosius. Audiuim
namq: aut barlaam pre regem istũ uixisse pea. et tã
quillã duxisse ꝓsentẽ uitã. nec fiscura ꝓpatum ẽ be
atitudine: Si g̃ et pat tuo talia q̃s oportuno suggel
sent tempe: forsitan intelliget et cognoscet quis
obsessus sit malis. et abyis declinas eligit bonum.
Nuc eiꝰ cecus ẽ uero se ꝓuans lumine. spontegꝫ sua i
pietatis agit tenebras.

Dixit autẽ iosaphat ad eum. Departe meo faci
at dñs suũ et placet. ipsi eiꝰ sic iam dixit. pos
sibilia sunt omnia. q̃ apud hominẽ impossibilia
sunt. ego ũ certus sꝫs sermonib ꝓsentũ cognoscens ua
nitatẽ discedere. qdẽ penitus cogito. et terũ reliquum